

MARTON PÉTER: A KERESŐ

Megjelent a *Határátkelő* portálon, 2018. szeptember 16-án. Originally published at *Határátkelő* on 16 September 2018. Original URL: <http://hataratkelo.com/egy-kulfoldi-szerelem-tortenete/>

© Marton Péter, 2018 (also as PM Marton)

A fehér háttér előtt a keresőmezőben fel-felvillan a kurzor, hipnotizál, kísértetként eltűnik és újra megjelenik, egy világ rejtőzik mögötte, vagy éppen mégsem, Schrödinger macskájaként – Gergő éppen nagyon ráér, és az emlékeiből próbálja előrevetíteni a lehetséges eredményt;

másfél évtizeddel korábbi, 2004-es emlékek, cserediák korából: sikerült Kasiát elhívnia végre, ha nem is randira, de bizonytalan kimenetelű esti tevékenységre – a lány határozottan utasításba adta, hogy igazi magyaros vacsorát főzzön négy személyre, mert jön az egyik évfolyamtársa, és annak a legjobb barátja is,

Gergőt a lakótelepi boltban akciós hústermékek, tömeg és a rendelése leadásakor kínzó mássalhangzó-torlódások várták, majd azután a nagy megzavarodás, paprikás krumplira gondolt volna ugyanis, de hol találhat ehhez fűszerpaprikát, Lengyelországban nem terem az holmi közért polcán..

az órát nézi, a mutató ilyenkor vágat előre, vágat, el, az ember önbizalmával, komolyabb főzőrepertoár híján nincs kézenfekvő

megoldás – Gergő végül egy tasak csilipaprika-őrlemény mellett dönt, ha
ezt használja, színre, szagra nem lehet nagy a különbség,

a vendégek szerencsére késnek egy kicsit, Gergő apait-anyait (főleg
anyait, telefonon kapott tanácsok alapján) belead, és a szocreál albérleti
konyhában szépen alakul a romantikus célzatú készítmény, éppen
elkészül, amikor befut Kasia és egy másik lány, a harmadik társuk csak
kicsit később érkezik,

Gergő tálal, azon melegében, és várja a lenyűgöző hatást, ő belekóstolt
már, úgy érzi, van oka számítani némi elismerésre – annál nagyobb a
csalódás, mikor a lányok csak két kanállal esznek, és a tányért aztán
félretolják, ők nem is éhesek, nem akartak ők olyan sokat enni, Kasia
kegyelemdöfésenként még azt is hozzáteszi, hogy egyébként nagyon jól
sikerült, csak neki a magyar konyha túlzottan fűszeres,

rátör Gergőre az izzadás, a szociális izzadás, ha zavarban van, olyankor
üt ki rajta, és egyre csak fokozódik, ám akkor az ajtócsengő megszólal, és
besétál az, akit végig Łukaszként emlegettek, mégis valahogy máshogy
néz ki – „vietnami-lengyel vagyok”, magyarázza röhögve Gergő
meglepett arckifejezése láttán, és mert amaz a névre a biztonság kedvéért
még egyszer rákérdez,

Gergő megkettőzött udvariassággal kínál hát helyet, és gyorsan szed
Łukasz tányérjába, meg akkor már a magáéba is, teljesen leégett a lányok
előtt, de legalább jól lakik,

szemét lesüti, a tányér alját szemléli, miközben jár a kezében a kanál, és vagy egy tucat falatot lenyel, mikor feltűnik neki, hogy Łukasz ugyanezt

teszi, egykedvűen, de néha elégedetten hümmögve is egy kicsit,

repetáért egyszerre nyúlnak, és zavartan összenevetnek, mint valami félresiklott romantikus vígjátékban – valami jó azért kisült ebből, mert Kasia más szemmel néz rá, mint az imént, vacsorát készíteni képtelenből

Łukasz oldalán igazi egzotikumká lépett elő, és a lány előveszi (ezt eddig függőben hagyta volna?) az üveg zsubrovkát a szatyorból, melyet

addig az asztal alatt tartogatott,

az estéből éjszaka lesz, házibuli random varsói külvárosban (valami éjszakai busz ment ki oda, hosszan) rengeteg lengyel és német résztvevővel, kockáznak, dobni kell, blöffölni kell, tippelni kell, inni kell,

ha rontasz, ha nem... inni kell, inni kell, inni kell,

kicsivel később Łukasz-sal vállt vállnak vetve üvöltik, hogy vietnami és magyar két jó barát, aztán megint egy kicsit később (de pontosan hogyan?) Kasiával kint a ház előtt (ezek szerint egy házban voltak), smár

és egy kis tapi, aztán Kasia elhúzódik, és közli, hogy Gergő csak egy cserediák, márpedig ő częstochowai katolikus családból való, és legalább hét gyereket fog szülni a férjének, akiről bántóan egyes szám harmadik személyben beszél (nem mintha Gergő éppen házasodásra készülne adni

a fejét),

Gergő közben azon izzad, hogyan kell mondani angolul, hogy szeretne járnival Kasiával, elegánsan, valahogy ezt azokból a hülye nyelvkönyvekből

nem sikerült megtanulnia, és némi agyjáratás után (visszagondolva lehet, hogy ez fél órába is beletelt), kinyögi: „I would like to go out with you”, mire Kasia, sértődötten, amiért Gergő az ő nagycsaládos hitvallására nem figyelt rendesen, visszaszól, „we are already outside, you drink too much”, közli, és távozik, ennyi, filmszakadás, később nincs, nem lesz, nem volt hasonló alkalom,

Gergő most a keresőmezőt nézi, és próbálja kitalálni, hogy ennyi év elteltével hová vezethet, hová vezetheti őt, ha a lány/nő/asszony nevét beüti – végül megteszi, és az első link mentén katolikus *science-fiction* rajongók oldalán találja magát, a sok-sok alternatív lehetséges világ közül – illetve most már azok helyett – egy olyan univerzumban, ahol ez van, ez lett: történelmileg így alakult.